

Een ezel stoot zich in het algemeen...

Inmiddels is het vaste rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep dat aan een verzekeringsgeneeskundig onderzoek, door een niet als verzekeringsarts geregistreerde arts, niet dezelfde waarde kan worden toegekend als aan een onderzoek door een geregistreerde verzekeringsarts. Daarnaast is het sinds 23 juni 2021 ([ECLI:NL:CRVB:2021:1491](#)) vaste rechtspraak dat, als de medische grondslag van een primair besluit gemotiveerd wordt betwist en waarin de verzekerde bij het primaire besluit niet door een geregistreerde verzekeringsarts is gezien, in bezwaar wél een spreekuurcontact met een geregistreerde verzekeringsarts moet plaatsvinden. Dit is alleen anders als de verzekeringsarts B&B kan motiveren waarom een spreekuurcontact in het licht van de aard van de klachten en de beschikbare medische informatie geen toegevoegde waarde heeft.

Deze hoofdregel wordt echter (nog steeds) niet altijd goed toegepast door het UWV. Zo ook in de zaak van de Centrale Raad van Beroep van 25 mei 2022 ([ECLI:NL:CRVB:2022:1157](#)).

In deze zaak is de verzekerde noch bij het primaire besluit, noch in de bezwaarfase gezien door een verzekeringsarts bezwaar en beroep. De verzekeringsarts vond een fysiek spreekuurcontact niet nodig, omdat de verzekerde eerder (anderhalf jaar ervoor) wel is onderzocht door een geregistreerde verzekeringsarts. Ook de motivering van de verzekeringsarts dat er een grote hoeveelheid medische informatie beschikbaar was, waardoor een fysiek spreekuurcontact achterwege kon blijven is geen afdoende motivering aldus de Raad: deze medische informatie ziet namelijk niet op de datum in geding.

De Raad oordeelt daarom dat de besluiten van het UWV onzorgvuldig zijn en dat het UWV alsnog een spreekuuronderzoek moet laten plaatsvinden (met andere verzekeringsartsen dan die betrokken zijn geweest in de procedures van de verzekerde).

Kortom: als al afgezien kan worden van een fysiek spreekuurcontact in bezwaar, dan moet de verzekeringsarts B&B wel met een deugdelijke motivering komen en niet verwijzen naar verouderde medische informatie en/of onderzoeken.

Datum

03 juni 2022

Auteur

Stéphanie Heijtlager